

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК



SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVI Ч. 92

ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 27-го КВІТНЯ 1979

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK

FRIDAY, APRIL 27, 1979

No. 92

VOL. LXXXVI

„Похід за свободу” у Філадельфії

Філадельфія, Па. (З. Л.). — Комітет оборони людських прав України ім. Валентина Мороза у Філадельфії відзначає День Валентина Мороза з приводу 43-ї річниці з дня його народження маніфестаційним „Походом за свободу”, який відбудеться у Філадельфії в суботу, 28-го квітня ц. р.

Початок походу о 2-й год. по полудні із Інтерленс Молл при вулицях Честнат і 5-й в центрі міста, звідки учасники походу зорганізованими лавами із відповідними транспарантами помаршують до Музею Мистецтва, де на закінчення походу відбудеться відповідна програма із виступами наймолодшого українського дисидента Віктора Боровського, Сестри Глюрії із Комісії Кардинала Кроля для людських взаємин, міського радного Люїса Йогансена та інших.

В похід візьме численну участь зорганізована молоді українських шкіл у Філадельфії та громадянство. Комітет підготував відповідні летючки для роздачі публіці.

Для улегшення транспортування школярів та громадянства на місце збору перед Інтерленс Молл Комітет замовив 6 автобусів, які вийдуть в суботу, 28-го квітня о год. 1-1:15 по

М. Сороку перебрано на голову Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Чикаго

Чикаго, Іл. (В. Н.). — У п'ятницю, 30-го березня ц. р. в год. 7-й вечора відбулися Загальні Річні Збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, тут в залі Дому Відділів УНС. У присутності 28-ох учасників, збори відкрив голова Окружного Комітету Михайло Сорока, головний радний УНС, який запропонував програму Зборів, прийняту без змін. Збори обрали президентом Зборів мігра Луку Костеліну, секретарем Степана Горалевського. Відчитаний протокол з минулих Загальних Зборів присутні одобрили.



Михайло Сорока

Звіти з праці Окружного Комітету склали голова М. Сорока, секретар С. Горалевський, а фінансовий сектор (Закінчення на стор. 4)

Виставка писанок в музеї Церкви-Пам'ятника в Бавнд Бруку

Бавнд Брук (І. П.-Ф.). — З нагоди святкування Великого Циклу, на Провідну Неділю, 29-го квітня, відбудеться виставка писанок з постійної колекції Музею та приватних колекцій Анастасії Социнської з Нью-Йорку та Мирослави Гордицької з Верони, Н. Дж.

Головною атракцією цієї виставки буде показ різьблених писанок відомої різьбачки Валентини Третяк з Лівінгстону, Н. Дж., яка вже 25 років різьбить писанки з метою відтворити автентичні зори писанок на дереві зі всіх земель України, від найдавніших візирів до сучасних орнаментів.

Окрім виставки писанок будуть вперше виставлені деякі з 4000 зарисовок писанок, досі ніде неопублікованих, які зібрав з усіх

Цієї неділі в Бавнд Бруку посвящать пам'ятники двох визначних українців

Бавнд Брук, Н. Дж. — У Провідну Неділю, 29-го квітня ц. р., тут на місцевому православному цвинтарі св. Андрія будуть посвячені пам'ятники двох визначних українців, а саме: сл. п. Вячеслава Давиденка, довголітнього редактора „Свободи”, „Вісника” ООЧСУ, відомого мовознавця та автора багатьох науково-дослідницьких статей в літературі та інші теми і сл. п. Євгена Лозинського, знаного політичного і громадського діяча, колишнього голови Головної Управи ООЧСУ, голови Об'єднання

колішніх політичних в'язнів, члена Екзекутиви УККА та багатьох інших товариств.

Посвячення відбудеться після Божественної Літургії, яку очолить Блаженніший Митрополит Української Православної Церкви Мстислав у сослужінні Архiepіскопів Марка і Константина та навколишнього духовенства. Служба Божа, як відомо, запланована на год. 9:30 рано. О год. 12-й дня Владики і духовенство відправлять Соборну Панахиду біля хреста-пам'ятника на цвинтарі.

ЗСА СПРОМОЖНІ ПЕРЕВІРЮВАТИ ЧИ СССР ДОДЕРЖУЄТЬСЯ САЛТ II — ТВЕРДИТЬ КАРТЕР



Президент Картер після його промови про САЛТ II на конференції Асоціації Видавців Американських Газет. Зліва — Ел Ньюгарт, президент Асоціації.

Нью-Йорк/Портсмут. — Промовляючи у середу, 25-го квітня, на річній конференції Асоціації Видавців Американських Газет, що проходила в Нью-Йорку, президент Джиммі Картер твердив, що не вважаючи на те, що ЗСА втратили дві розвідувальні бази в Ірані, Америка все одно зможе цілком задовільно перевіряти, чи Советський Союз додержується постановного договору про обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), що його Президент планує підписати в кінці травня під час вершинної конференції із советським лідером Леонідом Брежнєвим. Президент Картер перестерігався, що якщо советські чинники старалися б порушити будь-які постанови договору, то Америка готова анулювати цілий договір.

Промова Президента перед видавцями газет вповні стосувалася САЛТ II, бо, як вказують спостерігачі, в Сенаті, який мусить ратифікувати цей договір, існує поважна опозиція до САЛТ II, а також подібна опозиція існує серед американського загалу. Протиники побоюються, що договір дасть Советському Союзові військову перевагу, а крім того ЗСА не будуть спроможні перевіряти, чи Москва додержується постановного договору.

З уваги на цю опозицію, президент Картер у своїй виступі підкреслював, що він ніколи не погодився б на договір, який послабив би оборонну спроможність ЗСА, зазначаючи, що САЛТ II не буде підписаний, аж поки Америка не зможе вповні перевірити чи СССР додержується договору. Він не виходив у полеміку щодо методів перевірки, але підкреслював, що

Ген. Гейг закликає ЗСА протиставитися експансіонізму Москви

Нью-Йорк. — Минулого понеділка, 23-го квітня, генерал Александер М. Гейг, головнокомандувач збройними силами Північно-Атлантичного Союзу (НАТО) і головний командант американських військ в Європі, промовляючи на полуденку під час річної конференції Асоціації Видавців Американських Газет, заявив, що ЗСА мусять взяти на себе провід серед країн вільного світу, щоб „протиставитися советському втручанню в справу „третього світу”, додаючи, що хоча Америка повинна провадити цю акцію, то потребуватиме для цього підтримки і співпраці всіх сво-



Ген. Александер М. Гейг

їх союзників. Ген. Гейг, який залишить згадані військові пости в кінці червня цього року, підкреслював, що Захід не може навіяно надіятися, що політика детанту розв'яже всі міжнародні проблеми, бо Советський Союз, використовуючи детант, власне

Президент Картер взяв участь у відзначенні річниці голокавсту

Вашінгтон. — Президент Джиммі Картер, віцепрезидент Волтер Мондейл та інші члени уряду й Конгресу взяли участь в церемоніях відзначення „Міжнародного дня голокавсту” та 36-ї річниці жидівського повстання у Варшаві, які відбулися тут у вівторок, 24-го квітня, в ротонді Капітолію.

У своїх промовах до понад 1,000 зібраних учасників президент Картер і віцепрезидент Мондейл підкресливали, що „світ не сміє допустити до того, щоб такі злочини повторилися” та що навіть такий масовий геноцид, як нацистами спричинений голокавст „доказав непереможність людського духу”. Вони нагадували обаяність людства під час голокавсту, в якому „згинувло 6 мільйонів жидів і мільйони інших людей”. Довшу промову виголосив письменник Елі Візель, колишній в'язень концетраційних таборів в Авшвіці й Бухенвальді, де згинув його батьки і сестра. Візель є родом з Мадярищини і під час пору очолює комісію президента Картера в справах голокавсту. Він подав кілька характеристичних спогадів з часів перебування в концетраційних таборах та закликав людство не забувати про голокавст.

Вірменський священник Варган Гартунян з Белмонта, Массачусетс, відмовив молитву за „душі 1.5 мільйона вірменських мучеників”, які згинув під час турецької масакри на початку цього сторіччя. Церемонія закінчилася рабін Бенард Ракас відмовленням молитви за померлих в єврейській мові, а хлос'ячий хор з Атланти, Джорджія, відспівав кілька пісень до віршів, що збереглися з часів голокавсту.

Совети зміцнюють свою воєнну флоту на Індійському океані

Вашінгтон. — Військова розвідка З'єднаних Штатів Америки підтверджує попередні здогади, що Советський Союз розпочав процес розширення і зміцнення своєї воєнної флоту на Індійському океані, розбудовуючи рівночасно військові порти і летовища у запризнихних з СССР краснах Советські бомбовики „ТЮ-16”, випосажені новочасною радариною апаратурою, систематично пагрулюють в Індійському океані та біля берегів Південного Емену, спостерігаючи за рухами американської й іншої флоту в Арабському морі і Перській затоці. Західні військові аналітики думають, що на випадок конфлікту якраз ці важливі стратегічні райони можуть відіграти рішальну роль.

Основними базами советської військової флоту на далекому Сході являються порти в Мінську і Владивостоку. В Мінську, наприклад, стаціонане відомий ітаконосць „Кіів”, який має на своїй мості ескадрон добре озброєних гелікоптерів і легких бойових машин з вертолетним стартом, а також велику площадку для ескадронної посадки інших машин, тепер літаючих „Кіів” і супроводжуючі його кораблі заангажовані у маневрах біля берегів Мозамбіку в західній частині Індійського океану. Військова розвідка ЗСА передбачає, що група цих кораблів, випосажених у модерну зброю, аключно атомовими ракетами, переїде в скорому часі до Владивостоку, головної советської бази в цьому районі. Західноєвропейські аналітики однак вважають, що немає поки-що ознак, що советська флоту мінятиме свою позицію і вона напевно зали-

шиться на довгий час в Індійському океані.

Зміцнення і поповнення советської воєнної флоту дуже турбує Японію і тому прем'єр-міністр японського уряду Масайоші Огіра висловив був минулого тижня стурбованість і заповідав знищення японських бройних сил та збільшення японського оборонного бюджету, якщо ситуація не зміниться. Японія почувається особливою загрозою флотою СССР, стаціонаваною в Мінську.

Одним з факторів при оцінці західних аналітиків виступає Іран, політична ситуація якого все ще не стабілізована. Москва слідує також за розвитком подій в Афганістані і Пакистані. Загально припускають, що Советський Союз зацікавлений в якнайдовшому кипінні іранського котла. Дехто з політичних аналітиків навіть думає, що у випадку погіршення ситуації і загрози для теперішніх революційних комітетів Аятоли Хомейні, Москва напевно інтервенувала б в Ірані. Західноєвропейська преса, оцінюючи ситуацію на Близькому Сході, стверджує, що для Советського Союзу Іран є важливою справою, як наприклад, Афганістан.

У зв'язку із зміцненням советської воєнної флоту у Пентагоні переважає думка, що ЗСА повинні за всяку ціну задержати сильну флоту в Індійському океані, щоб балюсвати советську. Тому формування американської 5-ої флоту, на думку Пентагону, як також розбудова військової бази на острові Дієго Гарсія є кінечним під часу пору, якщо ЗСА бажано залишитися рівнорядною силою в Індійському океані і сусідніх водах.

Вашінгтон. — Президент Джиммі Картер у вівторок, 24-го квітня, найменував Роберта Стравса, свого головного дорадника в ділянці торговельних справ і колишнього голову Крайового комітету Демократичної партії, на пост американського посередника під час переговорів між Ізраїлем і Єгиптом відносно майбутності окупованих Ізраїлем арабських земель на західному березі ріки Йордан і біля міста Гази, як теж в справі надання внутрішньої автономії палестинським арабам на цих землях.

Роберт Стравс перебрив свої функції літом ц. р. бо перед тим справу палестинських арабів обговорюватимуть „нижчі єгипетські та ізраїльські урядовці”, а крім того, Конгрес ЗСА шойно досі в червоні-лильні схвалить торговельний законопроект, що стосується Близького Сходу.

Призначуючи Стравса на згаданий пост, президент Картер повідомив, що ізраїльський прем'єр Менахем



Роберт Стравс

Бегін і єгипетський президент Анвар ель-Садат привітали номінацію Стравса, бо обізнані з його службою на різних інших відповідальних постах. Роберт Стравс має фактично заступити президента Картера і державного секретаря Сайруса Венса, які переважання іншими справами, в яких ізраїльсько-єгипетських переговорах.

(Закінчення на стор. 4)

Ч. Кросс очолує Американський Інститут на Тайвані

Вашінгтон. — Чарлс Кросс, колишній амбасадор ЗСА в Сінгапурі, очолюватиме Американський Інститут на Тайвані, що його встановив уряд ЗСА раніше цього року з метою вержання економічних, торговельних і культурних зв'язків з Тайпеем. Ч. Кросс, якому 56 років, був найменшований на це становище радую директору Інституту. Він переїде до Тайвану в червні цього року.

Як відомо, Американський Інститут на Тайвані був затверджений Конгресом ЗСА на пропозицію Білого Дому після того, як ЗСА зірвали дипломатичні зв'язки з Тайваном, визнавши Китайський Народний Республіку. Зв'язки між ЗСА і Тайваном матимуть „неурядовий” характер, хоча ЗСА дасть продавати зброю Тайванові та вдержуватимуть тісні торговельні зв'язки. Минулого тижня перший заступник прем'єр-міністра КНР Денг Шаопінг висловив „затурбованість” щодо форми нового договору між ЗСА і Тайваном та заявив групі п'ятьох американських сенаторів, що ці зв'язки можуть пошкодити нормалізації відносин між ЗСА і КНР.

МОСКВА НАСИЛЬНО ПРИЩЕПЛЮЄ НЕРОСІЙСЬКИМ НАРОДАМ БЕЗДУШНУ КАЗЕННУ КУЛЬТУРУ, РУСИФІКУЄ ЇХ

Нью-Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Як ми вже повідомляли, у зв'язку з відзначенням в Пермських таборах Дня солідарності народів СССР у боротьбі проти російсько-советського колоніалізму, російський політв'язень Владімір Балаханов вислав листа до Президії Верховної Ради СССР. Тепер передаємо внятки з другого звернення Балаханова до Президії Верховної Ради СССР, написаного з цієї самої нагоди.

„За останні десятиліття XX сторіччя світ став свідком визволення і незалежності багатьох націй і народів. На земній кулі поставило понад 100 нових самостійних суверенних держав. Цей закон нашого часу — встановлення націями своїх прав — свідчить про широке примінення в житті найголовніших принципів міжнародного права, що їх голосить статут ООН. Загальна декларація прав людини, декларації про надання незалежності колоніальним країнам у багатьох міжнародних пактах про громадянські, політичні, економічні, соціальні і культурні права, які входять в основу міжнародно-правових актів — принципи рівноправ'я і самовизначення народів, їх права вирішувати власну долю.

Та не всіюди здійснюються ці принципи. В першу чергу, і майже виключно, їх не здійснюють супроти народів, поневолених російсько-радянським колоніалізмом і імперіалізмом. І щоб здійснити ці принципи треба напружено боротися, постійно пригадувати про них і звернути на них увагу світової громадськості. У такому яразі аспекти, цей принцип був підписаний три роки тому в Кінсесовому акті Гельсінкських наряд про безпеку і співпрацю в Європі — ст. VIII Декларації Кінсесового акту.

Добре відомо справа, що у виступі довгої і впертої боротьби проти колоніально-імперіалістичного ярма російської царської імперії, багато поневолених народів здобули при кінці першої світової війни національну свободу і державну незалежність, здійснивши тим самим своє невід'ємне право на самовизначення.

Але, більшовицький режим, ще більше деспотичний, жорстокий і найтітальніший, який прийшов на зміну царизмові, знову взяв під немилосердну окупацію Україну, Білорусію, Грузію, Вірменію, Азербайджан і інші країни, які недовго втілювали свою свободу. Пізніше — в 1940 році — Литву, Латвію, Естонію.

(Закінчення на стор. 4)

Але, більшовицький режим, ще більше деспотичний, жорстокий і найтітальніший, який прийшов на зміну царизмові, знову взяв під немилосердну окупацію Україну, Білорусію, Грузію, Вірменію, Азербайджан і інші країни, які недовго втілювали свою свободу. Пізніше — в 1940 році — Литву, Латвію, Естонію.

Москва обвинуватила у „вандалізмі” другого американського кореспондента

Москва. — Пресові агентства інформують, що Пітер Ганн, кореспондент журналу „Бізнес Вік” заявив своїм колегам акредитованим в Москві, що советські офіційні чинники обвинуватили його у „вандалізмі” і знищенні готельної кімнати в часі його перебування в центральній Азії. Це вже другий випадок потурбування американських кореспондентів, які відвідували азійські республіки в Советському Союзі. Минулого тижня невідомі особи, правдоподібно агенти КГБ, підсадили наркотики до їжі чи пиття кореспондентів журналу „Ю. С. Ньюс енд Ворлд Ріпорт” Робінові Найтові, а його дружину фізично потурбували. Потім КГБісти вимагали

від Джин Найт підписання фальшивого документу, в якому було зазначено, що її чоловік був п'яний і ображав почування місцевих жителів.

Американські чинники з амбасаді в Москві внесли формальний протест до міністерства закордонних справ СССР, але американський протест був брутально відкинутий советським міністерством, яке не прийняло висноження Найта і зізнання його дружини, кажучи, що вони були вдуманими.

Кореспондент Ганн заявив, що він не почувався до жадної вини і не поповнив ніякого злочину. Більше того, йому навіть ніде не звертали уваги, що він порушує якінебудь права.

Кореспондент Ганн заявив, що він не почувався до жадної вини і не поповнив ніякого злочину. Більше того, йому навіть ніде не звертали уваги, що він порушує якінебудь права.

Кореспондент Ганн заявив, що він не почувався до жадної вини і не поповнив ніякого злочину. Більше того, йому навіть ніде не звертали уваги, що він порушує якінебудь права.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays
by the Ukrainian National Association, Inc.,
at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Колесенка, Володимир Левенчук, Зенон Снілик, Василь
Тершаковський і Євген Федоренко (тепер виконуючий обов'язки
голови Колегії).

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for by
Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці
— \$9.00. Для членів УНСОЮзу 65¢ міс. За кожен зміну адреси
— 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Небезпечна пропозиція

Нещодавно в Нью-Йорку відбулася пресова конференція, на якій кілька лікарів-спеціалістів повідомило, що їх дослідження, які наведено курити щодня по одній цигарці марихуани, виявили, що в мізках цих мавп настільки безпородні анатомічні зміни. Лікарі підкреслили, що мавпи курили марихуану тільки протягом 6-ох місяців, додаючи, що їхні дослідження заперечують твердження деяких інших лікарів, що марихуана, нібито, не спричинює жадних тривалих негативних наслідків.

Дещо раніше в Трентоні, Н. Дж., теж відбулася пресова конференція, під час якої ряд науковців, покладаючи на дослідження в лабораторіях визначних американських університетів, між ними Колумбійського університету в Нью-Йорку, доказували, що довготривале вживання наркотика марихуани може спричинити аномалії в поведінці, стерильність у дорослих осіб та безповоротне пошкодження мозкових клітин.

Беручи під увагу докази цих та інших науковців про дуже шкідливі наслідки від вживання марихуани, треба дивуватися президентові Джиммі Картерові, який вже кілька разів звертався до Конгресу із закликом, щоб законодавчі злікували федеральні кримінальні кари, які тепер стосуються осіб, в яких знайдено малу кількість марихуани, призначену, мовляв, для приватного вжитку. Хоча Президент зазначає, що не пропонує "злегалізувати вживання марихуани" і далі обстоює принципи, що провадять марихуану повинні бути притягнені до судової відповідальності, то одначе вважає, що такі кари, як терміни ув'язнення для осіб, що їх переловлено з малою кількістю марихуани, є несправедливими, бо на ціле життя накладають на ту особу тавро кримінального злочинця, не враховуючи на те, що дана особа не порушила жодного іншого закону. Президент Картер зазначає, що такі треба задержати грошові кари для осіб, в яких знайдено марихуану, але переконавши, що переловлені особи не повинні бути обтяжені на ціле життя "кримінальним рекордом".

І хоча на перший погляд пропозиція президента Картера може виглядати гуманною, мовляв, він не хоче, щоб особи, які допустилися однієї помилки, терпіли за неї ціле життя, то фактично становище Президента дуже незвичне, і то для цілого населення Америки.

Поперше, як зазначено, існує багато доказів, що вживання марихуани шкодить не тільки особі, яка цей наркотик вживає, але також може спричинити аномалії в поведінці, якщо мати вживала марихуану під час вагітності.

Подруге, якщо будуть зліквідовані кримінальні кари для осіб, в яких знайдено малу кількість марихуани, то імпорт цього наркотика до Америки зросте, як теж збільшиться кількість осіб, які вживатимуть марихуану, зокрема серед молоді, бо багато людей, які дотепер боялися пробувати цей наркотик, — їм же загрожують ув'язнення і кримінальний рекорд, — втрачати той страх, знаючи, що їм грозить тільки грошова кара і більш нічого, як це пропонує президент Картер.

Отже, в дійсності, Президент пропонує зліквідувати "відстрашує силу" законів, які стосуються зловживання марихуаною. Пропозиція президента Картера може мати ще навіть більш загрозливі наслідки для населення ЗСА, бо людина, яка може легше набутти марихуану, згодом може перейти і на більш шкідливі наркотики, як кокаїн, морфін, героїн тощо. Як відомо, в Америці найбільший відсоток наркоманів — це серед молоді, а молодь є майбутність кожного народу.

Петро Григоренко

МАТЕРІЯЛИ ДО НОВОГО ГОНОЛЮ

[2]

У цей час ще запис: „3 10-го по 27-й день голодні недосвідчені „годувальші“ в СИЗО (спецізолятор, П. Г.) КГБ не зуміли мене штучно годувати... Але 24 листопада мене відвели до в'язничної лікарні, де досвідчені тюремні швиденько мене нагодували — в кайданах, з викрученням рук, до хрусту в хребті". А 25-го грудня слідчий Слобожанко заговорив про те, що треба „нейтралізувати“ галас піднятий на Заході „широсердечним поканянням“, котре „перважно винагороджується повним помилуванням“.

Чому саме в цей день слідчий завіз таку розмову? Чи не надійшов час одержати результат від згаданого хрусту в хребті? В КГБ досвідчені скручувати в'язні. Вони знають через який час повинні з'явитися результати їхньої роботи. Можливі, звичайно, відхилення в днях, а то й тижнях, в залежності від фізичного стану „оброблюваного об'єкту“. Снегірьов в той день, 25-го грудня, ще нічого не відчув. „Погадно мені стало — пише він — в січні. Десь в середині лютого вимовлене слово „стенокардія“. Зійшовся „консіліум“. І почали лікувати від „стенокардії“. Але хворому стало все гірше... Біль в грудях і в поспіху не давав спати. „Допити до лютого стали рідше, все було вже обжито... але слідчий Слобожанко все ж мусів двічі в тиждень викликати“. (Чому мусів? І чого вони не зобов'язані, ведуть себе, як заманеться, просто потрібно було досліджувати, як розвивається хвороба. П. Г.).

2-го березня Снегірьова відправляють до в'язничної лікарні. Знаючи, що це за „лікарня“, він протестує, вимагає звільнення з ув'язнення, щоб одержати можливість лікуватися в нормальних умовах, вказує на те, що без цього він може померти у в'язниці. „Ви не боєтесь цього? — запитує він у слідчого. Але той спокійний.

— А чого нам боятись? Скрізь можна захворіти, Гелій Іванович, і все може трапитись...“ А дійсно, чому їм боятись! І влада в руках, і прислушливі методи підготовки до того, щоб дати який їм треба висловок.

5-го березня віднімається права нога (ось тобі і „стенокардія“). Викликають хірурга для консультації. З характеру огляду і з питань зрозуміти, безпека в хребті, десь біля ший. „І відразу догадка: біла ший? Чи не там, де мене особливо „обережно“ утримували і затискали „годувальші“ 24 листопада?“ А

між іншим у хворого віднялась і друга нога, повністю порушилась праця кишечника, припинився стул і сечовипускання. Але лікують, як і попередньо від „стенокардії“. Як лікують і який нагляд за хворим, про це не можна читати без болю, обурення і жаху. Ось що пише сам Гелій з безпосередніх вражень: „Ранком пішла сеча, яка вже добу та сиділа. Вертухай відскочив, лаючись. Упав я вже на ліжко. Облив його, все, якось мокре попліскавали, в мокром я спав. Звідси і почався пролежень, на перетинку, котрий і до цього часу „світе“. І далі, вже про інший випадок: „Потім знову прийшли люди, якось щось мокре прибрали, підікнули, перевернули мене. Не знаю чи стало легше. Мені було все одно. Я відчував себе в дерм'ї й сечі, всередині і назовні“.

І ось людина в такому стані, щодня, на протязі тижнів і місяців повторюють одне і те саме — варто написати йому „покаяння“ і його негайно переведуть до доброї цивільної лікарні і почнуть по-справжньому лікувати. І говорити це не тільки слідчий, але й лікарі. Якщо це не тортури — жорстокі й жахливі, — то нехай мені скажуть, що це таке? Під час одного з чергових нагадувань слідчого Гелій говорить: „Широкосердечне розкаяння?... Так би мовити під медичними тортурками. Викручуванням рук, та ще до того хворих?“ І Гелій знову, в котрий раз, рішуче відкидає пропозицію. Але сили його на останку. Ось запис, що свідчить про це: „Коли мене розпирало від сечі і... мовив Господу, щоб припинив мук муку мою, щоб мук припинив і зламав мене не допустив“. Допити з кожної дрібниці продовжувалися — в середньому через день. Слідчому Слобожанку треба було спостерігати за прогресуванням моєї агонії. І, нарешті, він дочекався. Снегірьов написав „покаяння“.

„Виглядала вона широким, як стилем, і написана. Шастя, що тупоголові жандарми замінили її своєю“. У записках наводиться текст написаного самим Гелієм. Це дійсно його стиль. Текст же, що був опублікований в пресі 1-го квітня, типово чиновно-жандармська творчість. Це і спричинило мене сказати, в своїй першій заяві про поканяння Снегірьова: „Та і не певний я, що це не фальшивка. Стиль, в усьому разі, не Снегірьовський“. Тепер ми знаємо, що був і Снегірьовський варіант „покаяння“. Але мов тепер не про те. Своє відношення до „покаянь“ я

Леся Лисак-Тивонюк

ПРОВІДИ

Сонце грало золотими зайчиками, коли Ганна увійшла до кухні. Встала ніяк, раптом, як завжди, хоча це була неділя. Тонина неділя, чи як у нас казали, Провідна. „Проводи“, — подумала, готуючи родинні сніданок, кладучи на стіл рештки Великодньої паски, яку спеціально зберігла на нинішній день. Так робила колись Ганнина мати, відтак вона шле довге своє життя. А воно замикало в собі простір і час, як і Ганна звала одним коротким словом: „вдома“.

Так, тут для неї було тільки місце поселення. Добре, вигідне місце, за яке давала не раз Господеві, та частина П душі разом з молодістю, залишилася там. Зовсім інакше, як Надійко, П вучили, для якої, окреслення „лім“ було саме тут, ніде інакше. Та Ганна вважала своїм обов'язком розказувати синонім синам, а тепер наймолодший Надійко про місце і час, як вилетів в пазов'я. Робила це вважливо, обережно, щоб не викликати притаманного молодим спротиву, своєрідного бунту. Слухали П, як слухається якусь набожну легенду, в яку треба вірити і шанувати. І напевно це залишило якийсь слід, якого не всіли били затерті модерні часи.

Та нині Ганна була якась задумана, мовчазна. Шойно, коли їй підмісякою околедило до церкви, промовила: „Ти хіба не забула, Надійко, що нині Проводи. Це наче своєрідне продовження Великодні. Коли людина радіє, не хоче, щоб ця радість скоро проминула, хоче її продовжити, хоче поділитися нею з тими, яких любить. Коли я була дитиною, Надійко, я відчувала, що на Проводи люди несуть вістку про Христове Воскресіння тим, які вже не могли разом з ними заспівати „Христос воскрес“, бо їх вже між живими на землі не було. І коли моя мати

висловив у вищезгаданому листі. Там я зауважував тим „зверхлисидам“, котрі хотіли обов'язково „завтавувати“, „розкажешогос“, що не визнаю за будь-ким, а особливо за тими, хто сам не побував в лабетах КГБ, права осуджувати тих, хто не витримав і зламався. Там ламають вміють. Осуджати треба не тих, хто ламається, а систему, яка ламає людей, примушуючи їх на брехливі поканяння. Снегірьов підписав так „покаяння“, але він герой, який зверхив велетенський подвиг. Він підписав, але не зламався, а лише зігнувся. Зігнувся і випрямився. Зігнувся і випрямився, як одиниця тополя під хвилею буревію.

[Продовження буде]

висловив у вищезгаданому листі. Там я зауважував тим „зверхлисидам“, котрі хотіли обов'язково „завтавувати“, „розкажешогос“, що не визнаю за будь-ким, а особливо за тими, хто сам не побував в лабетах КГБ, права осуджувати тих, хто не витримав і зламався. Там ламають вміють. Осуджати треба не тих, хто ламається, а систему, яка ламає людей, примушуючи їх на брехливі поканяння. Снегірьов підписав так „покаяння“, але він герой, який зверхив велетенський подвиг. Він підписав, але не зламався, а лише зігнувся. Зігнувся і випрямився. Зігнувся і випрямився, як одиниця тополя під хвилею буревію.

Висловив у вищезгаданому листі. Там я зауважував тим „зверхлисидам“, котрі хотіли обов'язково „завтавувати“, „розкажешогос“, що не визнаю за будь-ким, а особливо за тими, хто сам не побував в лабетах КГБ, права осуджувати тих, хто не витримав і зламався. Там ламають вміють. Осуджати треба не тих, хто ламається, а систему, яка ламає людей, примушуючи їх на брехливі поканяння. Снегірьов підписав так „покаяння“, але він герой, який зверхив велетенський подвиг. Він підписав, але не зламався, а лише зігнувся. Зігнувся і випрямився. Зігнувся і випрямився, як одиниця тополя під хвилею буревію.

[Закінчення на стор. 3]

Лука Луц

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Д-р Володимир Пасіка. У КРУТЕЖІ ШАЛУ. Наукове Товариство ім. Шевченка. Торонто, Канада. 1979, ст. 285. Мовний редактор мр Іван Манастирський. Світлина автора.

У 1976 році д-р В. Пасіка видав в Торонті книжку „Думки і тіло“. Книжка мала великий успіх, і ми писали про неї на сторінках „Свободи“. В цій книжці написано про появи психоневрозів у людей і про спосіб їх лікування. Численні особи після прочитання цієї книжки користувалися лікарськими порадами Пасіки. „Думки і тіло“ представляють для думки — ідеї у поодиноких людей, а у „Крутежі шалу“ автор представляє „лідоїдеї“ — конфлікт світоглядів на арені народів — так заявляє сам автор у „Прологу“.

„Думки і тіло“ був науковим твором, але його читалося немов цікаві оповідання, бо там порушувалося окремі проблеми про психоневрозів у окремих розділах, що мали белегистичну форму. „У крутежі шалу“ читається немов цікава повість, хоч автор порушує цікаві проблеми про взаємини Польщі-України-Москви, але не в формі наукових трактатів.

Автор починає свій твір липнем 1955 року — зустрічю в Криніч з товаришем недоволі д-ром Ляндавом, з яким він мав іхати 22-го червня 1941 року з Львова до Тернополя. Але вибух війни цьому перешкодив, хоча пізніше вони обидва мали нагоду спільно пізнати, яка різниця між тим, що голосить комуністична програма російських большевиків, і яка вона виглядає в дійсності, головним чином у відношенні до поляків, українців, киргизів та всіх інших народів, що їх поневолила Сталін, про якого тут багато говориться.

Книжка складається з двох частин: „Мандрівка на схід“ (7-132) і „Між Європою й Азією“ (133-282). Автор лікар, його покликали до війська, і він мандрує, спочатку сам, а пізніше зі шпиталем із Тернополя через Збараж до Шепетівки, Староконстянтинова, Фастова, Києва, Каганівки, через Харків до Козачої Лопані, через Пензу, Куйбішев, Новосібірськ аж до Казахстану. В другій частині автор живе в Казахстані і в Киргизії, згадує місцевості Алма-Ата, Ліпси, Дамбул і Мерке.

Автор мандрував разом із двома лікарями жидими, д-ром Клярком і д-ром Найгером. Ми вже згадували про третього жиди лікаря — д-ра Ляндава, що про нього автор пише на початку своїх спогадів — чи радше повісті. Д-р Ляндав вірить, що жидівський народ є вибраним народом. Він аргументує це так:

„Людина, отже й народ, мають вільну волю і самі себе вибирають. Вибирають принципи й ідеї, згідно з якими мають жити і вмирати. Духовість народу, творчість духа становить його вартість і вирішує про його вибраних. Народи самі себе вибирають перед обличчям Творця на шлях буття“.

Цей жид хоче іхати до Ізраїля, бо Гітлер показав усім жидом, що вони не німці, не французи, не англіє, а жиди! Раніше вони жили погороджувани і ненавиджені і вмирали під чужими прапорами і за чужі справи. Айнштайн сказав був, що „коли його теорія справді, то його уважатимуть за німця, а коли не потвердиться, то за жиди“. Це згадуємо тому, бо воно може відноситься і до нас на чужині, щоб ми не забували, хто ми... Жиди не втратили своєї ідентичності, живучи дві тисячі років між чужими народами, розсіяні по цілому світі, а наша найновіша еміграція швидко проріджується вже в перших десятих побуту між чужими народами...“

Д-р В. Пасіка в своїй праці підкреслює те, як киргизи зберігають свою народність, борячись перед русифікацією. Ось „розкулачений киргиз“, який був „на заслання“ в Україні, заявляє авторові цієї праці (говорить по-українськи):

„Україна прекрасний край... Але ми киргизи — для нас Киргизія найкраща“.

Він партійний, але він знає, що „партійний киргиз, заки вступив до партії, був уже киргизом, він киргизом вродився і киргизом умре. Завдання киргиза — попередити киргиза, коли йому щось загрозить“. А в нас?

Інший киргиз, Джан-Ша, партійний, але він „проти московської тиранії“, бо „комуніст... не значить раб-москалів“, як саме хочуть москалі, яких „комунізм є фашизмом-расизмом“. Русифікація навчила киргизських дітей російської мови, але вони співали цією мовою проти російських пісень.

Джан-Ша тішився таким станом русифікації і кінце хотів почути, чи й українські діти співвають подібні пісні. Автор мусів йому навести протиставленську пісню, що П співають в Україні:

Сталін, Сталін!
Дай нам мила, —
Наші воші мають крила

Автор стрінув в Казахстані і в Киргизії численних поляків, які саме тоді доводилися про те, що Сікорський і Сталін підписали договір про організацію польської армії з тих поляків, що були в Советі.

(Закінчення на стор. 3)

Ігор Качуровський

РОЛЯ „ХАТЯН“ У РОЗВИТКОВІ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

(До семидесятиріччя заснування журналу „Українська хата“)

[6]

У двадцятих роках в Україні на зміну цьому традиційному етнографічно-побутовому театрові прийшла була позамистецька агітка, де важливі не художня вартість твору й не професійність акторів, лише класовий підхід і революційна спрямованість. Тоді ж тили в нас опера відокремилася від драми, а водночас постає експериментально-модерністичний театр Курбаса. Однак, наприкінці тридцятих років ті театральні традиції, проти яких виступала „Українська хата“, почали були знову відновлюватися по дрібних районних театрах. Не знаю, як там стоїть справа сьогодні, але серед українських скупчень на еміграції ці традиції зберігаються й досі...

Історія українського театру, як і кожного, складається з трьох окремих моментів. Перший — історія драматургії, час написання драматичних творів, їхній стиль і характер. Другий — постановка тих творів на сцені, режисура, сценічні засоби, техніка гри акторів. Нарешті, третій момент: це реакція публіки, критичні статті й дискусії довкола поставлених творів.

Крім цитованої статті „Опера і драма“ пера захованого під псевдонімом „М. Григ...“ театрознавчий журнал „Українська хата“ опублікував ще низку рецензій на п'єси українських драматургів (зокрема на твори Винниченка та Лесі Українки). Тому дослідник історії українського театру не може оминути цього журналу.

Одним із найактивніших співробітників „Української хати“ був Микита Шаповал. Якщо його поезії (бож який українець не писав поезії?) не підносилися над пересічним рівнем, то його публіцистичні статті заслуговують на те, щоб їх визнали вершиною тодішньої української публіцистики. Ці статті він підписував псевдонімом „Сріблянський“. Тут поєднувалися талановитість і пристрасність автора, його цілеспрямованість та ерудиція. Одна з найкращих статей Шаповала-Сріблянського в „Українській хаті“ присвячена нашому письменству. Автор зупиняється на двох тісно пов'язаних проблемах: убогість тодішньої української літератури та конфлікт літературних поколінь. Не зашкодить нагадати, що ця сама проблема винувала була в українській радянській літературі з початком руху шестидесятників, але там її розв'язали за допомогою мордовських таборів і психіатричних лікарень...

Мушу сказати також, що Сріблянський свідомо оминає найважливіших представників нашого письменства тієї доби. Він бере, так би мовити, середній рівень. Зупиняючися на конфлікті літературних батьків і дітей, він каже: „Незадоволення („молодих“) ... виявляється в нових прийомах писання, в трактуванні нових тем, в обмірковуванні нових елементів нашої літератури, що почали входити в неї ще з кінця дев'яностих років і одержали зараз же од критики назву „декадентства“, „модернізму“, „естетизму“, „еготистичного естетизму“... за свій інший, не невіданий вигляд.“

З жалем зупиняється Сріблянський-Шаповал на такому явищі, як праця деяких українських письменників, котрі претендують на „булаву“ в літературі, на ниві російського письменства. Він називає імена Костомарова, який вважав українську мову придатною лише для домашнього вжитку, Мордовця, що російською мовою писав романи з української історії...

Заторкнувши питання стилістичної залежності української літератури від російської, автор каже:

„Відповідно духу часу і пануючій школі російського письменства — реалізму — наші письменники теж були реалістами. Але наш „реалізм“ дав дуже малий імпульс до поширення українського світогляду, не зробив впливу, не то що перевороту, в національній суті літературного

українства. Розуміється, в національній суті. Бо українство жило і живе тепер з одного імпульсу — націоналізму, який мусить охопити життя всієї нації, а не тільки окремої верстви — селянської. Націоналізм мусить бути універсальним, а не класовим.“

Далі Сріблянський зупиняється на описовому характері українського реалізму, який є лише засобом, замість бути світоглядом:

„У нас був „реалізм“ Квітки, що „ще раніш Аuerбах“ писав оповідання з селянського життя на Крипакському ґрунті, був „реалізм“ усіх письменників (оприч Шевченка і де в чім Куліша), що наповніли на селянство, начебто на єдиний об'єкт реалістичного писання, і почав описувати бідолашне життя „убогого брата“. Хіба поза змалюванням усіх подробиць селянської хати та „національного“ вбрання та анекдотів, хоч би й драматичного характеру, немає іншого життя? Де наш реалізм Тургенєва, Достоевського, Толстого, або Успенського, Гаршина, Горького?“

Не менш гостро осуджує Шаповал-Сріблянський і тогочасну українську лірику, старої школи, яка ще трималася народницьких традицій. Читаємо: „У „поезіях“ теж — аграрні мотиви: ранок встає, жінці жнуть, гей, на косовицю, годі спати, нум до роботи і так далі. Ти йому хоч коляку на голові теши, що віршування „на аграрні мотиви“ зовсім не розв'язує аграрного питання, що заклик „нумо“ зовсім не є робота, що сонце встає на горизонті патріотичної уяви зовсім наперекір уським законам астрономії і що поетична „роса плаче“ всупереч метеорології — а він тобі зараз: а що робить, коли я кохаю рідний край!“

Далі в цій статті автор розвінчує „демократизм“ української інтелігенції, вважаючи його фальшивим. Він каже, що ця інтелігенція, добре знаючи тодішню російську та західноєвропейську літературу, майже не знає своєї української. Причину він бачить у тому, що стара, традиційна наша література вже не задовольняє потреб передового розуму...

Сріблянський стверджує: „Наша література „старих“ ... не має в собі отого змагання до нового світу. Вона малює те, що єсть, описує події, факти, особи в їх побутово-етнографічно-економічній обстанові, реєструє все це добросовісно, з точністю,

але й з мертвотою фотографії, з пунктуальністю поліцейського протоколу, але все це ... некаже, бо відоме, старе, обридле; з літературою як мистецтвом не має нічого спільного; давати картини побуту і подій — це не значить давати продукцію мистецтва...“

Можливо, такий вирок старим народницьким традиціям українського письменства був надто суворий і безапелляційний, однак, я вважаю, що він був історично необхідним: адже дальший розвиток нашої літератури потребує тією дорогою, яку прокладали тодішні новатори. Нагадаю, що іще дев'ятсот третього року Михайло Коцюбинський і Микола Чернякський звернулися зі спільним листом до українських письменників, де вимагали відмови од старих літературних канонів (цей лист можна назвати маніфестом українського імпресіонізму...). Саме тоді, на зміну етнографічно-побутовому реалізму, приходили імпресіонізм, символізм, футуризм, а трохи згодом — неокласицизм та до деякої міри експресіонізм.

Усі вони проіснували недовго: до початку тридцятих років, коли, замість їх усіх, упроваджено силоміць єдиний стиль, званий соцреалізм. Варто звернути увагу на кардинальну різницю між заником етнографічно-побутовим народницького реалізму та зникненням цих стилів. Старий реалізм зійшов зі сцени сам, бо він зробив своє і на початку двадцятого віку став історичним пережитком. Натомість імпресіонізм, неокласицизм, футуризм, символізм — були ліквідовані разом із більшістю тих письменників, що втілювали ці стилі в своїй творчості.

Навіть у Сріблянського-Шаповала полемічних статтях на актуальні тоді — і, здавалося б, зовсім не актуальні тепер — теми часто зустрічаються думки, над якими зупиняєшся: і як же влучно! В одній такій полемічній статті з приводу якогось випадку, що тепер нікого не цікавить, Сріблянський дає блискучу аналіз тодішній взаємин між українцями й росіянами. Спочатку він бависто описує, як до „законної родини“ приходить бідний добродій прохати посади“.

[Продовження буде]

ПРОВОДИ...

(Закінчення зі стор. 2)

— Як село було велике, то й до сумерку — лагідно всміхнулася Ганна. — У тих часах ніхто не поспішав. Селяни були терпеливі й витривалі. До того ж, дитино, бодай раз у рік треба посвятити трохи часу тим, що сплять вічним сном. Люди тоді не почувалися відчуженими від них. Ті, що спали під білими хрестами, не переставали належати до роду, до родини живих на землі. Коли співали „Христос воскрес“, відчували радію, що і вони, і ми, матимемо життя вічне. Тоді це було таке просте й зрозуміле, що навіть я, дитина, про це знала.

— А ті хліби... чи забирали їх до хати? — цікавила Надія.

— Ні. У нашому селі священник дарував їх бідним. Були комірники, такі, що не мали поля, хіба якусь

латочку городу. Як смеркало, приходили на цвинтар з мішками, брали подарований хліб, несли на плечах до своїх нужденних хатин. Так, Надійко, як стемніло, бо соромно було виставляти на очі свою бідну. У них, тих бідлах, усе був передивок... — Що це таке? — знов спитала Надія, не розуміючи, як може комусь бракувати хліба.

Ганна пояснила й сумовито всміхнулася: — Дай, Боже, щоб ті ніколи в житті не побачила людей, які простирають руку по шматок ласкавого хліба милостині...

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

УНСоюзу!

Ген. ПЕТРО ГРИГОРЕНКО

ЛЕКЦІЯ:

БОРІТЬБА ЗА ЛЮДСЬКІ ПРАВА В СРСР

30-го квітня 1979 р., о 7:30 веч.

Центральний Коледж (CCSC)

Ділорет Гол, Нью Брітан, Конн.

УКРАЇНСЬКИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ КЛЮБ

ВІД НАУКОВОГО ФОНДУ УААУП

Нам приємно публікувати подякувальні листівки жертводавцям на Науковий Фонд Українсько-Американської Асоціації Університетських Професорів:

250 дол. — Українсько-Американська Культурно-Виховна Асоціація, Клівленд;

100 дол. — М. Мельник, Кредитівка „Самопоміч“

Джерзі Сіті, Р. Сміт;

50 дол. — П. Демус, Ю. Залізник;

40 дол. — Е. Аким;

25 дол. — Т. Залуцький, А. Жугта, І. Каменецький, М. Колодій, Кредитівка „Самопоміч“ Ньюарк;

20 дол. — О. Бак, Б. Кушнір, М. Степаненко, А. Черняк;

15 дол. — М. Попович, І. Решетович, М. Татарин;

10 дол. — Т. Врублівський, Е. Держко, Р. Дигдало, Р. Кацала, С. Любаль, М. Мичковський, С. Небеш, П. Охримович, М. Опришко, М. Озга, Р. Петренко, Р. Проців, М. Семанчук, С. Скоробач, Я. Стасик, М. Хоролець;

5 дол. — С. Воляник, В. Гриньків, В. Забіяка, М. Климишин, М. Крат, М. Ковалиско, О. Макогін, Д. Писацький, А. Процьків, А. Скальський, І. Харамбура;

3 дол. — І. Любай;

1 дол. — М. Маєвський, Я. Маєвський.

Будемо Вам дуже вдячні за пожертви на Науковий Фонд. Не вагайтесь допомогти нам в тому, щоб створити нашу власну сильну інституцію. Пожертви є звільнені від податків і їх просимо вислати до:

RESEARCH ENDOWMENT OF UAAUP

P.O. BOX 491

KENT, OHIO 44240

РІЧМОНД, ВІРДЖІНІЯ та ОКОЛИЦІ
УКРАЇНСКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВ. І. ХРЕСТИТЕЛЯ
та 34-ий ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

запрошують на

ТРАДИЦІЙНІ ВЕСНЯНІ ВЕЧЕРНИЦІ

в суботу, 5 травня 1979 р.

в Our Lady of Lourdes

8200 Woodman Rd. (off Parham Road)

• КОНЦЕРТ народних танків, співів та скечів у виконанні Ансамблю „ЛИМАН“ 7:15-8:45 веч.

• танці — Грав „РІДНИЙ КРАЙ“ 8-1:00 ранку

• В рамках вечора відбудеться ВИСТАВКА МАЛЮНКІВ знаменитого українського мистця Т. КУЗЬМІВА.

Інформація: тел. (804) 232-3381 або (804) 644-4977

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЦЕНТРУ СВ. ВОЛОДИМИРА в ЮНЬОНДЕЙЛ, Н. Я. — запрошує на

ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ з нагоди ДНЯ МАТЕРІ

в суботу, 12-го травня 1979 р., год. 9:30 веч., в залі при 226 Uniondale Ave., Uniondale, N.Y.

Оркестра „СПОМИН“ • Вступ — \$8.00, студенти — \$2.00. • Квитки для Матерей • Тел.: (516) 794-5688

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі стор. 2)

ському Союзу. Ось як автор пише про це:

„Всі пасажири в поїзді розмовляють польською мовою... Це ті, які були в таборах, у тюрмах, були мучені, тортуровані голодом і каторжною працею, а тепер ідуть у польську армію. Вони надіються, що їх вивезуть із Со-ветського Союзу“.

Та в березні 1943 року советське радіо повідомило, що советський уряд зривав дипломатичні зв'язки з польським урядом Сікорського, бо Сікорський хотів, щоб Міжнародний Червоний Хрест роз'яснив справу Катиня. Поляки тоді дістали советські паспорти, такі паспорти дістали й автор „У крутежі шалу“ та знайшли нам два лікарі жиди Клярик і Найгер, яких вислали на працю в „Трудових батальйонах“, яких штаб був в Томську. Так закінчилося бажання дістатися до польської армії, це значить виїти з Советського Союзу.

Автор пригадує, як поляки у ХУІІІ столітті допомогли Москві окупувати Україну і як при цьому і самі попали в московську неволю. Він пригадує і те, як поляки відбирали коні від козаків УНР, які мусили перейти Збруч, втікаючи від московського окупанта. Козаки мусили віддати полякам коні. „Питання: як далеко поляки заїхали на тих конях? Дуже далеко: до Воркути, на Колиму, до Катиня“.

Автор не хотів голоситися до польської армії, він працював як лікар між киргизами, де знаходив українців і поляків, що жили в Киргизії ще від Першої світової війни. Він з ними „політикував“, розмовляв про те, що „Гітлер зробив військову Сталіна героєм“, що „історія Росії оперта на тюрмах, каторгах, ешафотах, що Сталін успадкував по царях готову структуру і систему правління з допомогою опричників і терору“.

Поляк-комуніст, який сидів в тюрмі за комунізм, заявляє, що він „вибрав би капіталістичну тюрму, а не волю в Советському Союзі“.

Цікава думка одного пацієнта д-ра Пасіки про те, коли вже провалиться більшовизм в Росії. Розвал більшовицької каторги може наступити тоді, коли вони будуть зламасковані, і світ переконається, що вони не комуністи, не марксиста, а фашисти; що більшовицька система не демократія, а тоталітаризм“, бо ідентифікація більшовизму з марксистами помагає їм обманювати світ“.

Автор не всюди такий поважний, як ось тут при тому, коли зможе розлетітися советська тюрма на

родів. Він знає пригадати і кілька дотепів, які свідчать про те, як люди в СССР деколи сміються хоч і знають, що авторами дотепів збудований Білмор-Канал.

Ось один дотеп, який пояснювати може нахабність москалів, які підходять до явищі і проблем з їх аналізою в аспекті своїх цілей. На репрезентативному балі високого міжнародного рівня в часі танцю з польського представника впали штани. Він засоромився, вибіг із залу, забіг до парку і там застрелився.

Це саме трапилося й українцеві, який засоромився, відкрісав штани вибіг на вулицю і біг навання та запаморочений упав під трамвай і загинув.

І москалеві трапився подібний випадок зі штанами, але він не збентежився, підняв штани і просив панів і пань, щоб допомогли йому знайти гудзики від його штанив. А присутні говорили, що то екзотика, сміялися і шукали гудзиків від штанив...

Дотеп дотепом, а скільки разів, починаючи від 1919 року аж досі, російський шовіністичний комунізм був без штанив, але йому допомагали державні допомогали й допомагають знайти не тільки гудзики, але цілі штани.

Про книжку д-ра В. Пасіки писав в „Гомоні України“ І. Білан і твердив, що автор „пише ясно і зрозуміло для кожного... і тому що книжку радо прочитає кожний читач для науки і розваги“ (7 березня 1979). Це правда, та сам І. Білан написав свою рецензію під дуже науковим наголовком: „Книга дослідів причинності історичних процесів“, що може відстрашувати читача.

Книжка „У крутежі шалу“ читається так легко, як найцікавіша повість, хоча в ній багато цікавих думок про релігію історіографію, гітлеризм, сталінізм, націоналізм, але вони подані у белетристичній формі, бо ця книжка, як вже було сказано давніше, не наукова праця своєю формою, а література.

Сам автор починає свою книжку так: „Спомини? — спитав мене мій приятель, коли побачив машинопис „У крутежі шалу“.

— Можливо, — кажу, — пишу про події, які я бачив і пережив. Пишу про людей, з якими я був учасником-жертвою тих подій“.

Хто почне читати цю працю, той з цікавістю дочитає її до кінця, і не пожалує тих 12 доларів, що за неї заплатив. Купити можна в автора: Dr. W. Pasicka, 252 Evelyn Avenue, Toronto, Ontario, Canada, M5P 2Z9.

Угандські втікачі в Кенії вітають нового міністра

Найробі, Кенія. — Тисячі угандських втікачів ентузіастично вітали тут вівторок, 24-го квітня, нового міністра закордонних справ Уганди Отому Алімаді, який прибув сюди на переговори в справі відновлення торговельних зв'язків між Угандою і Кенією.

„Ваша країна звільнена і угандці вже ніколи не будуть змушені бути втікачами“, — заявив Алімаді до понад 3,000 втікачів, які прибули з різних частин Кенії до Найробі. За час урядування диктаторського режиму Іді Аміна, до кенії втекло понад 20,000 угандців, в тому багато професіоналів з вищою освітою, побоюючись постійних шikanів і репресій.

В Уганді танзанійські війська й угандські повстанці вирушили в північно-західну частину цієї країни в напрямні міста Арва, де перебувають залишки військ Іді Аміна, з метою ширшої акції очищення терену та привернення політичної стабільності.

Повідомляємо, що в Перемишлі відійшов у Вічність наш Незабутній Друг, всім Люблений і Шанований „Вуйко“

бл. п. Інж. ОЛЕСЬ ЗГОРЛЯКЕВИЧ

Похоронено його 12-го квітня 1979 р. в Перемишлі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку —

Колеги-Данцігери

Опечаленій Родині наше глибоке співчуття.

Ділимося з Бучачанами сумною вісткою, що у вівторок, дня 17-го квітня 1979 року, на 82-му році життя, упокоївся в Бозі

бл. п. МИХАЙЛО ОСТРОВЕРХА

б. УСС, письменник, мистецтвознавець і головний редактор книги „Бучач і Бучачина“.

Опечаленій Родині висловлюємо наше щире співчуття.

Замість квітів на свіжу могилу Покійного, вплачуємо 50.00 дол. на Патріарший Фонд.

За Комітет Бучачан: Михайло Крижанівський голова

Степан Шипиляний координатор



У зоряне Царство Духа Предків Наших відійшов 14-го квітня 1979 року Дажбого, Побратим наш, Вірний Визнавець Рідної Української Національної Віри, утвердженої в науці Учителя-Пророка

ЛЕВА СИЛЕНКА, син землі чернігівської

ІВАН ФЕДОРОВИЧ МІНЕНКО

Народжений 1-го листопада 1905 року. Похоронений за обрядом Рідної Віри в Кергонксоні, Н. Я.

Прощай Побратиме, прощай Побратиме, Величний і рідний прощай, Дажбог твою душу завжди берегтиме і дасть їй безсмертя і рай.

Прощай Побратиме, ідеш ти до Оря, ідеш ти до матері Лель, немає ні смутку, немає ні горя У храмі небесних осель.

Прощай Побратиме, і днини, і ночі, Не будуть тривожити тебе, Полгали, прославляють заплакані очі, Життя трудіваниче твоє.

Прощай Побратиме, в Дажбожі заграви Промінням полинула вість, Що йдеш ти до предків великої слави, Як син їхній — праведний гість.

Прощай Побратиме, прощай Побратиме, Величний і рідний прощай, Дажбог твою душу завжди берегтиме і дасть їй безсмертя і рай.

ЛЕВ СИЛЕНКО „Мара Віра“

СЕКЦІЯ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА у співпраці з УПРАВОЮ НАУКОВОГО Т-ва ім. ШЕВЧЕНКА та УКРАЇНСЬКИМ КОНГРЕСОВИМ КОМІТЕТОМ АМЕРИКИ

запрошують Українське Громадянство на

УРОЧИСТУ НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ в пошану

св. п. Проф. Д-ра МАТВІЯ СТАХОВА

в суботу, 19 травня 1979 р., о год. 4-й по пол.

в Українському Інституті Америки

2 Схід 79-та вул., НЮ ЙОРК, Н. Я.

З ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:

- Проф. Д-р ПЕТРО СТЕРЧО, Директор Секції, — Відкриття.
- Проф. Д-р МИКОЛА ЧИРОВСЬКИЙ: „Наукова діяльність Матвія Стахова“.
- Д-р ВАСИЛЬ ВЕРГАН: „М. Стахів, як публіцист і журналіст“.
- Проф. Д-р ПЕТРО СТЕРЧО: „М. Стахів, як політичний і суспільно-громадський діяч“.
- Проф. Д-р ВАСИЛЬ ЛУЦІВ: „М. Стахів, як людина“.
- Закриття.

Запрошується всіх Учасників Конференції на скромну перекуску по вичерпанні програми.

Булава Старої Хати Братніх КІ „Чорноморе“

в глибокому смутку повідомляє, що в Перемишлі помер,

Дорогий нам Друг „Вуйко“, Сеніор-Лицар



бл. п.

Інж. ОЛЕСЬ ЗГОРЛЯКЕВИЧ

ПОХОРОН відбувся 12-го квітня 1979 р. в Перемишлі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ВШ. Родині наше глибоке співчуття.

БУЛАВА С.Х.Бр.КІ „ЧОРНОМОРЕ“



Ділимося болічною вісткою, що в середу, 11 квітня 1979 року, на 63-му році життя, упокоївся в Оттаві, Канада, після короткої недуги

бл. п.

Проф. КОНСТАНТИН БІДА

Св. п. Професор К. Біда студіював на Львівському й Віденському Університетах і в останньому здобув у 1943-му році ступінь доктора в ділянці слов'янознавства. Від 1952 року був професором української мови й літератури та довготім Головою Департаменту Славистичних Студій на Оттавському Університеті. Він був теж професором-гостем на Українському Католицькому й Українському Вільному Університетах та Головою Українського Дослідного Інституту ім. Івахнюків на Оттавському Університеті.

Покійний був дійсним членом Української Вільної Академії Наук у Канаді, канадського Наукового Товариства ім. Шевченка та багатьох канадських та американських професійних організацій. Д-р К. Біда є автором кількох праць з української мови й літератури та ряду статей і оглядів. Його передчасна смерть створила велику прогалину в українознавчих студіях.

Похоронні відправи відбулися в понеділок і вівторок, 16-17 квітня т. р., в каплиці Оттавського Університету, звідки тіло Покійного було перевезене й похоронено в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Замість квітів на могилу, пожертви можна складати на Ukrainian Studies and Research Endowments, University of Ottawa (Dr. C. Bida Fund) c/o Dr. T. Kis and Sen. P. Yuzik, Ottawa, або на Український Католицький Університет у Римі.

Хай вічна і добра пам'ять залишиться по Ньому.

Президія УВАН у Канаді

„ПОХІД ЗА СВОБОДУ“

ВІДЗНАЧЕННЯ УРОДИН

ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

Комітет Оборони
Валентина Мороза,
Філадельфія, Па.

Субота, 28-го квітня 1979 року

Похід піchnеться о 2-й год. по пол. 3-під

Independence Hall.

Автобуси відуть 3-під „Тризуба“ та Шкіл Українознавства о год. 1:15 по пол.

В днях 18, 19 і 20 травня 1979 року при 7-й вул. в Нью Йорку, Н. Я. (між Другою і Третьою Авенюми)

- В програмі візьме участь біля 300 виконавців української молоді.
- Різні гри, смачні українські страви у заряді Комітету.

ВЕЛИКИЙ ТРАДИЦІЙНИЙ

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

ПАРОХІЇ СВ. ЮРА

• До численної участі запрошуємо все Українське Громадянство Великого Нью Йорку і околиць.

• ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ВИКІНЧЕННЯ НОВОЇ ЦЕРКВИ СВ. ЮРА.

• Заінтересованих винаймленням кіосків, просимо гопоситися в парохіальній канцелярії до о. ЛАВРЕНТІЯ КОМІТЕТ

64-ий Відділ США в Нью Йорку на порозі нового року праці

Дня 21-го січня 1979 року відбулися загальні Збори 64-го Відділу США, що їх відкривала голова Марія Даниш, а провадила президія у складі: Марія Савчак — голова і Олена Качала — секретарка.

З черги Софія Питлар секретарка попередніх зборів відчитала протокол з їхнього перебігу.

Пресидія привітала голову Окружної Управи Олександру Кіршак, яка згодом подякувала Відділові за його постійну співпрацю з Окружною Управою, зазначуючи, що Відділ вповні заслуговує на визнання. У своєму звіті голова М. Даниш подала в загальному підсумку праці Відділу та участь у праці Окружної, до якої Управи входять: О. Шуро, В. Сушків і М. Ржевська. М. Савчак і М. Ржевська є членами Управи Українського Музею.

Відділ брав участь у Дні Союзників, Українському Фестивалі і Слов'янських днях у маніфестації у 45-річчя голоду, яка відбулася в Баянді Бруку. Голова і членки заступали Відділ на бенкеті з нагоди посвячення церкви св. Юра, III Конгресу СКВУ, Наукового Товариства ім. Шевченка, 85-річчя Свободи і Фундації УВУ.

Членки Відділу займали відповідальні позиції на III Конгресі СКВУ: Іванна Рожанковська була головою статутної комісії з рамені СФУЖО, Христя Навроцька як делегатка УККА на Конгрес була членом фінансової комісії і як заступниця голови Світової Комісії Рокку Дитини брала участь у її засіданні під час Конгресу. Марія Савчак заступала США і була членом комісії для справ Культури. До секретаріату стипендіальної акції США входять Поля Книш і Віра Сушків.

Завдяки жертвній праці членки, Відділ має здорову фінансову базу і може жертвувати на цілі США, як наприклад закупив прозорік обгородженого печива і писанок, які переслали до Музею Людини у Парижі. На завершення 50-тисячного Запасного Фонду „Нашого Життя“ — Відділ склав 397 доларів, на покриття коштів видання бюлетеня Українського Музею склав 200 дол. Збірка між членами на політичних азістів принесла 620 доларів. Екзекутива США оцінила повну посвятити праці Відділу, який на XVIII Конвенції одержав Грамоту I-го Відзначення і Грамоту Мецената Українського Музею. Закінчуючи свій звіт, голова подякувала всім, які трудилися у дружній співпраці та за зрозуміння спільних стримлінь.

Звітуюча членки Управи відзначила пророблену працю: організаційна референтура (В. Івануша і Л. Раковська) здобула 7 нових членок і 12 членів Українського Музею. На жаль, Відділ втратив довголітню членку Управи св.п. Стефу Салдану і членку св.п. Марію Донцову. Культ-освітня референтура (О. Шуро) влаштувала ряд вдалих вечорів на Просфорі Лідія Крушельницька відчитала монтаж поезії з різдвяною тематикою пера жінок поеток. Доповідав Роман Савицький на тему: „Українські сюжети в міжнародній музиці“ ілюстровані, награвими на стрічці уривками музичних творів. Відбулася також цікава „Зстріч з нашими приятелями з американських довідників“ „Хто є хто“: Володимиром Барагурою, Ізою Боярською, Юрієм Костевим і Ольгою Кузьмович, яка також дала вступ по довідник. На традиційному у Відділі „Свяченому“ Люба Волинська розповіла про мотиви української писанки, ілюструючи розповідь чудовими прозорами. Перший вечір по вакаціях був присвячений відомій громадській працівниці св.п. Ірені Домбевській, п.п. „Мой Мамі“, про яку говорила дочка Христя Навроцька. На інших сходах доповідала Іванна Рожанковська про подорож з рамені США до Норвегії, Австрії і Швейцарії, а також відбулася доповідь проф. д-ра Володимира Янєва на тему: „Нескорений дух української жінки“, що ілюстровано прозорами з аль-

Христя Навроцька

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

На медичні Темі

Лікарський довідник. Книжка у твердій темно-зеленій обгорці із золотими буквами роботи мистця МИХ. МИХАЛЕВИЧА 336 сторінок. Ціна 7.00 дол.

СВЯБОДА 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стейт Нью Джерсі бажав би стейтського позитиву

МОСКВА НАСИЛЬНО...

(Закінчення зі стор. 1)

Тонію, частину Фінляндії і Румунії.

Під час Другої світової війни в останні роки, в міру того, як зростали загарбницький апетит і спроможність СРСР ковтати країни Східної Європи, Східно Німеччину; включив у сферу своїх впливів Кубу, почав диктувати свою волю різним країнам Азії та Африки...

Під покришкою „закріплення союзних основ“ радянської держави, впроваджується, звичайно, на рахунок прав т. зв. „суверенних держав“ — союзних республік, цілковито денациональна „нова історична спільнота“ радянського народу — це більше поневолення народів країни.

З нової конституції тихосенько вилучується те, що безпосередньо відноситься до суверенітету союзних республік — положення про республіканські військові формції (ст. 18 Конституції СРСР 1936 року, 1944 року), про право республік на утворення таких формцій (ст. 60а), про їх право на проголошення амністії (ст. 60г) і т. д. ...

Щораз інтенсивніше переводиться цілеспрямована примусова уніфікація і денационалізація населення країни, також і російського, насильне — прищиплювання неросійським народам казенної, державної, бездуховної культури, державної мови, міжнародного спілкування — що поставили на основі елітарної державно-імперіалістичної „російської культури“, яка має мало спільного з правдивою національною культурою російського народу, і

1 січня 1978

В. Балаханов

Роберт Стравс буде...

(Закінчення зі стор. 1)

Щодо інших справ, які торкаються Близького Сходу, то в середині 25-го квітня, представники Ізраїля та Єгипту на базі Об'єднаних Націй серед Синайського півострова обмінялися раціональними версіями мирного договору, що його Бегін і Садат підписали у Вашингтоні 26-го березня. Населення Єгипту шляхом референдуму ратифікували мирний договір 20-го квітня і того самого дня схвалили пропозицію провести нові вибори до парламенту. Президент Садат повідомив, що парламентарні вибори відбулися 7-го червня ц. р.

Між іншим, уряд президента Садата минулого віткіра зрівняв дипломатичні зв'язки із Савдійською Аравією, Кувейтом і Мавританією, які день раніше поінформували, що зривають ці зв'язки з Каїром з уваги на те, що Садат підписав мирний договір з Ізраїлем. Савдійська Аравія, однак, не повідомила, чи теж припиняє економічні зв'язки з Єгиптом. Досі з усіх арабських держав тільки Судан і Оман підтримали єгипетсько-ізраїльський мирний договір, а всі інші члени Арабської Ліги формально схвалили встановити політичні та інші санкції проти Єгипту.

НАУКОВО-ДОСЛІДНЕ Т-во УКРАЇНСЬКОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

1. КІЛЬКОХ ІНЖЕНЕРІВ до закінчення укладання „Англійсько-українського технічного словника“. Праця відбувається в місці осідку співтворця; ми даємо всі потрібні інформації та матеріали.
2. ЖІНОК І МУЖЧИН до перепишування до друку англійсько або українською машинкою рукопису „Англійсько-українського економічного словника“.

Писати або телефонувати: RESEARCH SOCIETY FOR UKRAINIAN TERMINOLOGY c/o N. Hawrylo, Attorney at Law 34 East 7th Street, New York, N.Y. 10003 K. Церкович, тел.: (212) 984-2448

ПОВІДОМЛЯЄМО ПРО ВІДКРИТТЯ М'ЯСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КРАМНИЦІ MIKE'S MEAT MARKET

5651 N. 5th Street ■ Philadelphia, Pa.

Відкрито 6 днів в тиждень — понеділок, вівторок, четвер і субота — 9-6 веч.; в середу і п'ятницю — 9-8 веч.

МИХАЙЛО І МАРІЯ ГРИЦКОВЯН ВЛАСНИКИ

У Вашингтоні затурбовані подіями у Східній Німеччині

Вашингтон. — Адміністрація президента Джиммі Картера затурбована розбитком подій у Східній Німеччині і обмеженням своєї волі для кореспондентів. Державний департамент у спеціальній заяві заявив, що стані, що ці справи і награвував обмеження уведене східнонімецьким урядом минулого тижня. У цьому зарядженні, як відомо, відібрали право західного кореспондента перекладати інтерв'ю з громадянами Східної Німеччини без окремого урядового дозволу; забороняються самовільні виїзди поза Східний Берлін тощо. За недодержання цих заряджень східнонімецькі комуністи викладатимуть журналістів поза кордоні своєї „демократичної“ держави.

ЗСА СПРОМОЖНІ...

(Закінчення зі стор. 1)

Існують альтернативні способи, які заступають втрачені бази в Ірані.

Заявляючи, що ні він, ані члени його уряду не можуть полагати тільки на усні заперечення Москви, Президент твердив, що без САЛТ II продовжувалися б коштовні переговори в ділянці нуклеарної зброї, а також зростала б загроза війни і загроза для самого існування людства.

Того самого дня, тобто у середу, 25-го квітня, президент Картер відвідав південну частину стейту Нью Гемпшир, де в 1980 р. відбудуться перші правибори. В Портсмуті він промовляв на „міському вічу“, а в Манчестері взяв участь в бенкеті місцевої Демократичної партії.

Під час цих виступів Президент підкреслював, що

енергетична проблема є серйозною, і що цього літа може заіснувати брак бензину, як теж признав, що впродовж наступних кількох місяців інфляційний стан дасть погіршити мети. Щодо енергетичної проблеми, то президент Картер висловив невдоволення з факту, що Торговельна комісія Палати Репрезентантів минулого віткіра відкинула його пропозицію відкрити бензинних станцій в суботі і неділі, що, на думку Президента, спричинилося б до зощадження бензину, як теж нарікав, що та сама Комісія відмовилася надати йому повноважень в справі раціонального бензину, повноважень, які він вже бачив „тільки в крайньому випадку“.

М. Сороку переобрано...

(Закінчення зі стор. 1)

рестар Йосиф Панчишин з власного діловодства та за недужого касира, інж. Вол. Березана, якому м. ін. присутні рішили передати привіт і побажання скорого видужання.

Однією із важливіших праць у минулому році була, між іншим, підготовка і введення ювілейного відзначення 85-річчя „Свободи“, що відбулося 16-го і 17-го вересня ц. р. у формі панелі та бенкету в залі ресторану „Дипломат“, з участю редактора-смерта А. Драгана та ред. З. Снілика, як головних промовців, головною передсідницею УНС д-ра Івана Фліса і його заступника д-ра Митрона Куропаса, місцевих головних радних, представників і членства Відділів, та делегатів різних громадських організацій Чикаго. Головною темою звітів і опісля дискусій була журба за спад у членстві УНС, що зрештою у такому післяконвенційному часі є загальним проявом у братських організаціях.

У зборах, з рамені Екзекутиви УНСОюзу взяли участь: д-р Митрон Куропас, заступник головного передсідника, голова радна п-і О. Олек, головний радний інж. А. Дорошенко, та почесні члени інж. С. Куропас і п. І. Іванчук.

Про плани праці нового Головного Уряду Екзекутиви говорив д-р М. Куропас, зокрема про програму Спеціальної Організаційної Комісії, обраної на Надзвичайних Зборах Головного Уряду в днях 8-го-9-го вересня м. р.

Головною ціллю цієї Комісії є виправлення і перестроїти нові методи присудження членів та здержати їх спад. Зокрема йдеться про молодше покоління, різних наших професіоналів, які мають змогу забезпечувати на вищі суми себе і свої родини, як це часто вони роблять у чужих підпримствах. Практика деяких національних організацій, які пережили подібні до наших прояви спаду членства виявляють, що є можливості поправки навіть у етнічних групах, яких поселення є старше на 2-3 покоління від нашого. Як доказ д-р М. Куропас навів норвежців, 4-те покоління яких не стоїть оподалік від своєї братської організації, а навпаки переживає відмолодження, про що він мав нагоду переконатися особисто, відвідавши цю організацію. У рамках цієї програми УНСОюзу останньою заангажував окремого організатора, українського професіоналіста зі забезпеченою практикою, з молодшого покоління, якому буде повірена акція при-

судження членства зокрема серед наших молодих професіоналів.

У дискусії на тему праці і завдань Окружного Комітету забирали голос: інж. А. Дорошенко, інж. С. Куропас, І. Іванчук, А. Іванюк, І. Сірик, мгр В. Нічай, п. Р. Припхан, п-і О. Олек, М. Ольшанський та інші приватні, подаючи цікаві думки і пропозиції на тему оживлення і покращання праці на терені Чикаго і стейту Ілліной.

На внесок Контрольної Комісії Загальні Збори укліли абсолютною уступною Управі Окружного Комітету, а відтак з черги Номінаційна Комісія запропонувала вибір нової Управи на 1979/80 рр., у такому складі: почесний голова — М. Ольшанський, голова — М. Сорока, заступник голови — п.п. Л. Костеліна, П. Семків і А. Іванюк, секретар — С. Горалевський, касир — інж. В. Березан, фінансовий секретар — І. Панчишин, організаційний референт — п.п. П. Костів, Е. Білдіш, пресовий референт — мгр В. Нічай, культурно-освітній референт — п.п. В. Матичак, В. Семків, Х. Козій, зв'язкова референтура — І. Стадник, члени — п.п. І. Гаваля, М. Карачевський, І. Сірик, П. Гут, І. Сенчук.

Контрольна Комісія: п.п. Ю. Босчко, В. Кушнір, Д. Костенко; Товариський Суд: п.п. Р. Припхан, п-і Г. Гурія Пашин, інж. В. Гавдло.

Після вичерпання програми Зборів, обраний голова подякував за вибір, закликаючи до спільної праці для добра УНСОюзу. На цьому він закрив збори.

В. Н.

Ген. Гейг закликає...

(Закінчення зі стор. 1)

втручається в справи „третього світу“, поширюючи свої впливи в тих економічно нерозвинених країнах.

Вказуючи на той факт, що на протязі останніх 15-ох років Советський Союз значно скріпив свою мілітарну силу, ген. Гейг зазначив, що Москва має військову базу для своїх літаків і кораблів в Афганістані, в деяких країнах Близького Сходу та в кількох державах на східному побережжі Африки, що становить погрозу загрозу для вільного світу, бо таке стратегічне розположення советських баз може відіграти Захід від багатих нафтових піль Близького Сходу, зокрема від обширу Перської затоки.

Крім того, якщо вільний світ, зокрема Америка, не реагуватимуть на советський експансіонізм, то багато неутраляних країн силою факту будуть змушені нав'язати ближчі зв'язки з Москвою, а комуністичний Китай, якщо пообачить, що Захід не веде скоординованої акції проти советських намагає встановити свою гегемонію, може змінити своє дотеперішнє порівняння прихильне наставленню до країн Заходу, — твердив ген. Гейг.

Він теж закликав уряд ЗСА та американське населення здати собі справу з фактом, що „в'єтнамська війна вже давно закінчилася“ і підкреслює, що сам перебіг цієї війни і її наслідки „не повинні вирішувати напрямку теперішньої американської закордонної політики“.

Коментатори вказують, що цими словами Гейг табував тих членів уряду ЗСА і американського народу, які через поразку під час в'єтнамської війни вважають, що Америка тепер не повинна брати активної участі в намагає встановити свою гегемонію в інших частинах світу.

Щодо постійного зросту військової сили Советської

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

УНСОюзу!

A. E. SMAL & Co.
REAL ESTATE & INSURANCE
1733 Springfield Avenue
Maplewood, N.J. 07040
(201) 761-7500

Пріймає всі роди забезпечення, зокрема: на особові і вантажні авта та мотоцикли; від вогню, від відповідальності; бонди; на життя і акцидентів поліс.

Продає і приймає на продаж нерухомість в Мей-пелвуді, Ірвінгтоні та всіх дооколичних місцевостях.

МАШИНКИ

ДО

ПИСАННЯ

Українські, англійські та інших мов. Великий вибір бюрових машин, влаштування і мелбі. Напрями, випищення.

J. SACHS
119 W. 23rd St., New York, N.Y. 10011
(betw. 6 & 7th Aves.) (212) 243-8086
Відкрито щоденно до 6:30 веч., в суботу до 5:30 по пол.

FARMS and CO HOMES

Mountain top estate — 4 acres, 5 bedrooms plus guest house, views, exquisite. \$96,500.
Several excellent home in Ellenville, N.Y. Starting mid-\$20's.
MOUNTAIN VILLAGE RENTAL & SALES AGENCY
115 So. Main St., Ellenville, N.Y. (914) 647-7515; 647-9130

UNIQUE WINE CELLAR

A-frame, 2 bdrms, free standing fireplace, nice deck, privacy on 1 1/2 acres, beautifully landscaped, many extras. \$35,000.
KOPP OF KERHONKSON, N.Y.
Dial: (914) 626-7500

ДО ВІНАЙМУ

ДО ВІНАЙМУ
2 ПОМЕШКАННЯ
3 і 4 кімнати, в Джерзі Ситі Гайтс.
Тел.: (201) 963-7898

REAL ESTATE

UKRAINIAN VILLAGE — GLEN SPEY

Prestigious Area — 5 minute walk to churches & Verkhovyna — lovely 2 acre parcels.

Mohican Lake — 60' trailer with 12 X 20 addition, 2 car garage, lake front property — swimming, boating, fishing \$27,900.

Glen Spey — 2 1/2 miles to Ukrainian Center — 2 br. house, hot water heat, good condition, low taxes — asking \$27,500.

Glen Spey and area — building lots starting at \$4,000 per acre.

GEBA — (914) 856-7880
call — 8 AM — 10 AM
7 P.M. — 10 P.M.

На продаж в Ньюарку, Н. Дж. 1-РОДИННИЙ ДІМ
3 спальні, 3 ванні, вел. город, бл. скляний і укр. церк. На інформаціїми тел.: (201) 371-3255

В УКРАЇНСЬКІЙ СЕКЦІЇ в ELDRED, N.Y.

Є ще кілька будівельних лотів по 4 тисчів, положені при лінії дороги, недалеко церков, Українського Села та оселі Верховина. Ціни від травня будуть підвищені на 10%.

(914) 557-8741
(ECONO-HOMES, CONSULTING)

FUNERAL DIRECTORS

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговує ЦІЛА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Баянді Бруку і перенесенням Тілівних Останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568